

ОСТАЈТЕ ОВДЈЕ

Остајте оvdје!... Сунце туђег неба
Неће вас гријат ко што ово грије;
грки су тамо залогаји хљеба
Гдје свога нема и гдје брата није.

Од своје мајке ко ће наћи бољу?!
А мајка ваша земља вам је ова;
Баците поглед по кршу и пољу,
Свуда су гробља ваших прадједова.

За ову земљу они беху диви,
Узори свијетли, што је бранит знаше,
У овој земљи останите и ви,
И за њу дајте врело крви ваше.

Ко пуста грана, кад јесења крила
Тргну јој лисје и покосе ледом,
Без вас би мајка домовина била;
А мајка плаче за својијем чедом.

Не дајте сузи да јој с ока лети,
Врат'те се њојзи у наручја света;
Живите зато да можете мријети
На ње мом пољу гдје вас слава срета!

Овде вас свако познаје и воли,
А тамо нико познати вас неће;
Бољи су своји кршеви и голи
Но цвијетна поља куд се туђин креће.

Овдје вам свако братски руку стеже -
У туђем свијету за вас пелен цвјета;
За ове крше све вас, све вас веже:
Име и језик, братство, и крв света.

Остајте оvdје!... Сунце туђег неба
Неће вас гријат ко што ово грије, -
Грки су тамо залогаји хљеба
Гдје свога нема и гдје брата није...

Алекса Шантић (27. мај 1868, Мостар – 2. фебруар 1924. Мостар), један од највећих српских и босанскохерцеговачких песника. Отац му је умро док је био мали, тако да је већи део младости провео у породици стрица. Имао је два брата и једну сестру. Пошто је живео у трговачкој породици, укућани нису имали довољно разумевања за његов таленат. Завршио је трговачку школу у Трсту и Љубљани и потом се вратио у Мостар.

Највећа дела стварао је на крају 19. и почетком 20. века. Узори су му били српски писци Војислав Илић и Јован Јовановић Змај, а од страних је највише поштовао Хајнриха Хајнеа. Његове песме пуне су емоционалног бола, родољубља, љубавне чежње и пркоса за национално и социјално угрожен српски народ.

Он је био оснивач културног листа „Зора“ и председник Српског певачког друштва „Гусле“. Током живота је објавио огроман број песама, а од дела се издвајају: „Хасанагиница“, „На старим огњиштима“, „Анђелија“, „Немања“ и „Под маглом“.

Најпознатије његове песме су: „Емина“ (1903), „Не вјеруј“ (1905), „Остајте овдје“ (1896), „Претпразничко вече“ (1910), „Што те нема?“ (1897), „Вече на шкољу“ (1904), „О класје моје“ (1910), „Моја отаџбина“ (1908).

Изабран је за дописног члана Српске краљевске академије 3. фебруара 1914. Познати песник умро је у Мостару од туберкулозе.